

Volum de excepție

(Daniela Caraman Fotea – 10 februarie 2020)

Distinsa doamnă ADINA STORIN mi-a oferit cu generozitate volumul *Sunt vagabondul vieții mele*. La început m-am mirat, fiind o culegere de versuri. Citind, m-am luminat: spre final am încercat un sentiment de mare mulțumire. În prima parte, sunt consemnate versurile unor mari șlagăre, multe evergreen-uri, încredințate și unui disc compact, foarte isteț atașat ultimei coperti. Prezentarea grafică – foarte sugestivă, DIANA STORIN. Disc realizat de Editura Muzicală. Volum tipărit de Editura Hasefer a F.C.E.R.

În prima parte a cărții sunt consemnate ca într-o mini istorie a finalului de secol, hit-uri reprezentative ale compozitorilor importanți ai muzicii ușoare românești: Temistocle Popa, Edmond Deda, Radu Șerban, Vasile Veselovschi, Vasile V. Vasilache, George Marcu, Laurențiu Profeta, Ion Cristinoiu, toate pe versurile eruditului Dr. Aurel Storin. Masterizarea – Mircea Drăgan. De ce am scris hit-uri? Iată ce ne povestea la Radio, amuzat, Luigi Ionescu: mergând pe stradă, oameni necunoscuți mie mă strigau – *Măi, lălele*. După titlul șlagărului lui Temistocle Popa îndelung difuzat și în epocă, la Radio. Piesa care a fost aleasă pentru titlul volumului este interpretată de G. Dinică. Majoritatea compozitorilor citați sunt prezenți cu mai multe șlagăre... (*Balada, Parfumul străzilor* de Radu Șerban ș.a). Ascultând-o pe Mihaela Mihai cântând, îmi vine în minte o scenă petrecută la Restaurantul *Marea Neagră* din MAMAIA, unde Horia Moculescu aduna cu arta sa componistică și pianistică, valuri de lume. Pe scenă, Sergiu Zagardan, interpreta celebrul hit al compozitorului, *Salcia*. La final, Mihaela s-a ridicat intempestiv de lângă noi, a mers pe scenă și a cântat la rândul ei, piesa. A fost prima și ultima oară când vedeta a urcat pe o scenă de restaurant...

Am slujit timp de 50 de ani, Teatrul de Revistă „Constantin Tănase” din București. Am așezat în spinarea unor cântece, o seamă de cuvinte, peste 400 de piese, scrie soția hăruitului artist, care a fost timp de decenii secretar literar la Revistă, și redactor șef la Realitatea evreiască, publicație de succes, a semnat cărți de poezie, comedii muzicale, librete pentru operete, scenariile pentru teatru radiofonic și film. În toate a fost rechemat (cea mai evidentă dovadă a succesului). De altfel, teza sa de doctorat, Teatrul de revistă, dimensiunea literară, a fost apreciată cu calificativul Magna cum laude...

Volumul prefațat cuprinde și cuplete pentru Teatrul de revistă, de asemenea o interesantă culegere fotografică. Din prima categorie, cea dedicată revistei (*Adio, Boema* și *A fost odată Teatrul Barașeum*), au valoarea unor evocări istorice, încărcate de emoție, scrie Ștefan Cazimir în primele pagini ale cărții.

În fine, în capitolul *Versuri cu părul alb*, se marchează finalul drumului poetic al lui Aurel Storin.

Citez din versurile acestuia: *Mă schimb și eu, M-a mai schimbat și timpul, Trecu o toamnă, Iarna vine iar, Mi-a mai rămas puțin din calendar, Și-ncet, încet îmi trece anotimpul...*

NUMELE LUI AUREL STORIN NU TRECE. El rămâne de referință pentru scena și divertismentul național.